Dosarul nr. 2-16703/2022, 2-22111091-12-2-01082022

HOTĂRÂRE
în numele legii

18 aprilie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

președintele ședinței, judecătorul Viorica Dodon

grefierul Alina Roman

cu participarea:

reprezentantului reclamantei, avocatul Constantin Tănase

reprezentantului pârâtei B.C. „Comerțbank" S.A., Cristian Garam

reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției al R.M., Sandu Grosu

examinând în ședință de judecată publică cauza civilă la acțiunea depusă de Natalia Romanenco împotriva B.C. „Comerțbank" S.A. și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă

La data de 29 iulie 2022 Natalia Romanenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva B.C. „Comerțbank" S.A. și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii indică că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013 a fost admis recursul declarat de B.C. „Comerțbank" S.A., casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea B.C. „Comerțbank" S.A. împotriva lui Romanenco Maria și Romanenco Vladimir, intervenient accesoriu S.R.L. „Donteh-Plus'' cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă a fost admisă și a fost transmis silit în posesia B.C. „Comerțbank" S.A. pentru vânzare, bunul imobil gajat, apartamentul *****, situat pe strada *****, municipiul Chișinău, și încasat de la Romanenco Maria și Romanenco Vladimir în beneficiul BC „Comerțbank" SA cheltuielile de judecată 57064,50 lei.

La data de 25 februarie 2014 reclamanta a fost deposedată de apartament,

proces-verbal nr. 011-365/13, 011-357/13, prin care a fost transmis bunul imobil în litigiu către banca comercială.

La data de 09 aprilie 2019 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat R. Moldova în cauza Romanenco vs Moldova (nr. 59252/13). CtEDO a indicat că Curtea Supremă de Justiție ar fi trebuit să respingă recursul băncii comerciale și să mențină soluțiile instanțelor inferioare.

La data de 25 martie 2021 Curtea Europeană a Drepturilor Omului pe cauza nr. 39107/14 Natalia Romanenco vs Republica Moldova a statuat că plângerile reclamantei în baza Articolului 8 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1. cu privire la evacuarea din apartamentul său în lipsa unei baze juridice, au fost comunicate Guvernului Republicii Moldova (Guvernul). După comunicarea cererii, Guvernul a inițiat o procedură de revizuire în fața Curții Supreme de Justiție în vederea remedierii situației invocate de către reclamantă. Printr-o încheiere din 11 septembrie 2019 Curtea Supremă de Justiție a admis cererea de revizuire depusă de către Guvern și a casat decizia care a stat la baza presupusei încălcări recunoscând violarea drepturilor reclamantei garantate de Articolul 1 din Protocolul nr. 1.

Având în vedere această decizie consideră Natalia Romanenco că este îndreptățită să solicite întoarcerea executării și despăgubirile aferente că moștenitor/succesor și ca parte recunoscută de stat și CtEDO.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2019 a fost admisă cerere de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova, casată decizia instanței de recurs din 15 mai 2013 și s-a reținut în Curtea Supremă de Justiție cauza pentru rejudecarea recursului declarat de B.C. „Comerțbank" S.A împotriva deciziei instanței de apel din 12 septembrie 2012.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2020 a fost respins recursul declarat de către B.C. „Comerțbank" S.A. și menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012 și hotărârea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău din 08 aprilie 2011 în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către B.C. „Comerțbank" S.A. împotriva Romanenco Mariei și lui Romanenco Vladimir privind deposedarea și transmiterea silită în posesie a bunului ipotecat. Prin cerințele sale neîntemeiate și nefondate, acționând cu rea-credință, pârâtul a cauzat daune materiale și morale.

Consideră că B.C. „Comerțbank" S.A. a acționat cu rea-credință, fapt stabilit de CSJ (cauza nr. 2ra-23/2020, 29 octombrie 2020). Curtea a indicat că după încheierea acordului adițional nr. 5 din 21 septembrie 2009, S.R.L. „Donteh-Plus" și-a prelungit activitatea și pe contul acesteia rulau mijloace financiare. Necătând la acest fapt B.C. „Comerțbank" S.A. nu și-a realizat dreptul său obținut prin contractul de cesiune a mijloacelor bănești încheiat cu S.R.L. „Donteh-Plus" în vederea asigurării contractului de credit, și nu a extras de pe contul S.R.L. „Donteh-Plus" mijloacele financiare în scopul stingerii datoriei avute față de bancă. B.C. „Comerțbank" S.A. a acționat cu rea-credință, fapt stabilit de CSJ în aceeași decizie că instanța de recurs

menționează că dacă creditorul cu consimțământul debitorului a modificat termenele de executare a obligației de bază și despre aceasta nu a informat și nu a primit consimțământul în scris al terței persoane care este și ea debitor, contractul, în cazul în care nu există consimțământul terfei persoane și a expirat termenul pentru care a fost constituit gajul (ipoteca), își încetează acțiunea din momentul modificării. În aceeași decizie Curtea a statuat că debitorii gajiști nu mai aveau calitatea de debitori după data expirării termenului de ipotecă, adresarea băncii în instanță a fost una neîntemeiată și nefondată, dreptul de gaj al B.C. „Comerțbank" S.A. instituit pe apartamentul nr. XXX, a încetat odată cu expirarea termenului de ipotecă, la caz ,21 septembrie 2009. Or, debitorii ***** și Maria Romanenco nu și-au dat acordul B.C. „Comerțbank" S.A. la data semnării acordului adițional nr. 5 din 21 septembrie 2009, referitor la prelungirea termenului gajului ipotecii până la 21 septembrie 2011.

La data de ***** CSJ a emis Decizia suplimentară nr. 2ds-23/2022, prin care s-a dispus înlocuirea intimatei Maria Romanenco, decedată la data de 25 noiembrie 2020, cu succesoarea ei în drepturi Natalia Romanenco. S-a dispus întoarcerea executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013, corectată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 august 2013, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni împotriva Mariei Romanenco și lui *****, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Donteh-Plus" cu privire la deposedarea și transmiterea silită în posesie a bunului imobil ipotecat. S-a dispus încasarea din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco contravaloarea apartamentului *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, număr cadastral *****, în sumă de 44300 euro, echivalent în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării. S-a dispus încasarea din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco cheltuielile de executare suportate în urma intentării procedurilor de executare în cuantum de 59029,86 lei. După data de 11 septembrie 2019, la care Curtea Supremă de Justiție a casat decizia instanței de recurs din 15 mat 2013 și în acest mod rămânând în vigoare decizia executorie a Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2012, pârâtul s-a eschivat de la întoarcerea bunului.

După data de 29 octombrie 2020 la care a fost respins recursul băncii comerciale, pârâtul s-a eschivat de la întoarcerea bunului către Maria Romanenco, în calitatea sa de creditor și în calitatea de succesoare a soțului *****, decedat la 26 aprilie 2017.

La data de 04 iunie 2021 B.C. „Comerțbank" S.A. a fostă notificat, solicitându-se întoarcerea bunului în litigiu, apartamentului *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, cu compensarea cheltuielilor suportate în procedura de judecată și executare în mărime de 59029,86 lei. Pârâtul nu a restituit bunul și nu a achitat cheltuielile.

La data de 21 ianuarie 2022 pârâtul a fost notificat repetat. S-a solicitat achitarea contravalorii bunului în litigiu, cu compensarea cheltuielilor suportate în procedura de judecată și executare în mărime de 59029,86 lei. S-a mai indicat că reclamanta își

rezervă dreptul de a formula o cerere în instanța de judecată privind încasarea penalităților, dobânzilor, sumelor prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum, sumelor îmbogățirii fără justa cauză, prejudiciului material și moral, sumelor de asistență juridică și cheltuieli de judecată. Pârâtul a lăsat fără răspuns notificarea și nu a achitat sumele datorate.

Ca consecință directă a evacuării silite, reclamanta, părinții săi și copilul minor au fost nevoiți să închirieze un apartament. La data de *****februarie 20*****a fost semnat contractul de locațiune. S-a stabilit achitarea sumei de 150 euro lunar. Locațiunea a durat pe perioada de la *****februarie 2014 până la *****ianuarie 2019, suma totală a cheltuielilor fiind de 8850 euro.

După expirarea termenului de locațiune, reclamanta a fost nevoită să procure un apartament în ipotecă. La data de 12 decembrie 2018 a fost semnat contractul de credit/ipotecă nr. ***** cu B.C. MAIB S.A. Conform extrasului din cont, pentru perioada de la 01 ianuarie 2019 până la 15 iulie 2022, au fost achitate dobânzi de 54015,51 lei și comisioane în mărime de 2518,04 lei, în total 56533,55 lei.

La data de 14 ianuarie 2022 reclamanta a achitat costul serviciilor de evaluare pentru S.R.L. „Pro Evalex” în mărime de 1200 lei (ordin de plată nr. 35).

Consideră reclamanta că pârâtul, acționând cu rea-credință, a realizat o îmbogățire nejustificată prin obținerea unui bun, realizarea lui și însușirea sumei. După casarea deciziei CSJ din 13 mai 2013 persoana îmbogățită nu este îndreptățită la îmbogățire pe baza acestui temei. Prestația obținută în temeiul unui act juridic anulat, precum și alte îmbogățiri obținute din aceste prestații urmează a fi restituite urmând prevederile legale cu privire la îmbogățire nejustificată. Obligația de restituire a îmbogățirii se extinde și asupra fructelor și folosinței îmbogățirii.

Din aceste considerente, solicită restituirea îmbogățirii nejustificate care se extinde și asupra fructelor și folosinței îmbogățirii prin încasarea dobânzilor de întârziere – element compensatoriu pentru folosirea mijloacelor financiare străine.

Consideră că dobânda de întârziere calculată pentru perioada de la 26 februarie 2014 până la 29 iulie 2022, în temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil constituie 60559,01 euro.

Suma prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru perioada de la 26 februarie 2014 până la 29 iulie 2022, în conformitate cu datele oficiale ale Biroului Național de Statistică al R.M. constituie 33985,26 euro. Prin acțiunile sale nefondate și neîntemeiate și comportamentul de rea-credință, pârâtul a cauzat un prejudiciu moral incontestabil. Suferințele s-au materializat sub forma unui disconfort însoțit de sentimentele de umilire, dispreț și frustrare. Situația a fost agravată de faptul că în plină iarnă, în stradă, au rămas nu numai reclamanta dar și părinții de o vârstă înaintată și fiul minor.

Existența unui prejudiciu moral este evident din momentul nerespectării unui drept recunoscut și ocrotit de lege. În speță, dreptul la proprietate, ori, o acțiune ilicită, de rea-credință și nu poate fi respins pe motivul lipsei de probe, din contra, trebuie

prezumată într-un mod rezonabil, având în vedere existența faptului ilicit în sine. Excluderea prezumțiilor ca dovadă a prejudiciului moral și solicitarea altor tipuri de dovezi pentru recunoașterea și repararea acestuia ar echivala cu obligarea părții ai cărui drept este violat ori asupra căruia a fost comis un fapt ilicit, la prezentarea unor dovezi imposibile și ar aduce atingere caracterului echitabil al procesului, drept ocrotit de art. 6 (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului.

Cere reclamanta Natalia Romanenco încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a dobânzilor de întârziere 60574,18 euro, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) 33993,*****euro; încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a cheltuielilor de locațiune de 8850 euro; încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a dobânzilor și comisioanelor pe contractul de credit/ipotecă în sumă de 56533,55 lei; încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei despăgubirii pentru prejudiciul moral în mărime de 200000 lei; încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a costului serviciilor de evaluare în mărime de 1200 lei.

Având în vedere faptul că la data de ***** pârâtul a executat decizia CSJ din ***** nr. 2ds-23/2022 prin achitarea sumelor 59029,86 și 44300,00 euro (858263,77 lei), concretizează cerințele înaintate pentru care au fost efectuate recalculări: dobânda de întârziere recalculată pentru suma de 44300,00 euro pentru perioada de la 26 februarie 2014 până la *****, în temeiul art. 942 alin. (2) din Codul civil constituie 62294,60 euro; dobânda de întârziere calculată pentru suma de 59029,86 lei, pentru perioada de la 26 aprilie 20*****(data decesului lui *****, ultima dată de încasare) până la ***** constituie suma de 45814,85 lei; suma prejudiciului cauzată de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) pentru suma de 44300,00 euro, pentru perioada de la 26 februarie 2014 până la *****, în conformitate cu datele oficiale ale Biroului Național de Statistică al R.M., constituie 3495,99 euro.

Cere reclamanta Nataliei Romanenco admiterea cererii de modificarea acțiunii; încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a dobânzilor de întârziere în sumă de 62294,60 euro, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a dobânzilor de întârziere 45814,85 lei, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației) în sumă de 34495,99 euro, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a cheltuielilor de locațiune de 8850,00 euro, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a dobânzilor și comisioane pe contractul de credit/ipotecă 56533,55 lei, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a despăgubirii pentru prejudiciul moral în mărime de 200000,00 lei, încasarea din contul B.C. „Comerțbank" S.A. în beneficiul ei a costului serviciilor de evaluare în mărime de 1200,00 lei.

Pârâta B.C. „Comerțbank" S.A. în referința depusă solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Natalia Romanenco privind încasarea despăgubirilor

ca fiind ilegală și nefondată.

Pârâtul Ministerul Justiției al Republicii Moldova în referința depusă califică pretențiile reclamantei ca fiind netemeinice, iar în acest sens invocă următoarele. În cauza Romanenco vs Republica Moldova (nr. 59252/13) prin hotărârea din 9 aprilie 2019 CtEDO a dispus ca statul să plătească 3600 euro pentru prejudiciul moral și 1315 euro pentru costuri și cheltuieli.

Confirmă faptul că prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2019 a fost admisă cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova. S-a casat decizia din 15 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție și prin decizia din 29 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție s-a respins recursul declarat de către B.C. „Comerțbank" S.A. și a fost menținută decizia din 12 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 8 aprilie 2011 a Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către B.C. „Comerțbank" S.A. împotriva lui ***** și Mariei Romanenco, intervenient accesoriu S.R.L. „Donteh-Plus" privind deposedarea și transmiterea silită în posesie a bunului imobil ipotecat.

De asemenea, la 19 mai 2022 Natalia Romanenco a depus cerere, care în esență se rezumă la întoarcerea executării și înlocuirea părții în proces (a Mariei Romanenco) cu succesorul în drepturi Natalia Romanenco, așa cum în apărarea drepturilor sale s-a impus încasarea în beneficiul său din contul B.C. „Comerțbank" S.A. a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărârii judecătorești anulate urmare a hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 9 aprilie 2019 pronunțată în cauza Romanenco vs Republica Moldova (nr. 59252/13), anume a contravalorii apartamentului.

Astfel, prin decizia suplimentară a Curții Supreme de Justiție din ***** (nr. 2ds-23/2022), s-a admis cererea depusă de Natalia Romanenco și s-a înlocuit intimata Maria Romanenco cu succesoarea ei în drepturi Natalia Romanenco. S-a dispus întoarcerea executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013, corectată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 august 2013, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni împotriva Mariei Romanenco și lui *****, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Donteh-Plus" cu privire la deposedarea și transmiterea silită în posesie a bunului imobil ipotecat. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco contravaloarea apartamentului, în sumă de 44300 (patruzeci și patru mii trei sute) euro, echivalent în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco cheltuielile de executare suportate în urma intentării procedurilor de executare în cuantum de 59 029,86 lei (cincizeci și nouă mii douăzeci și nouă lei 86 bani).

Cu referire la caracterul solicitărilor formulate, precizează că reclamanta nu a probat și nici argumentat prin ce s-a manifestat cauzarea prejudiciului și, respectiv,

necesitatea compensării unor pretinse sume (cu titlu de dobânzi de întârziere, comisioane, cheltuieli etc.), de către Ministerul Justiției. Or, astfel cum învederează art. 2022 alin. (1) Cod civil, se observă lipsa unei atestări și probări că anume Ministerul Justiției este persoana care a realizat acțiuni/inacțiuni ce au determinat apariția unui prejudiciu ori fiind acel izvor de pericol pentru care reclamanta a pretins suportarea unor daune, persoană de la care urmează a fi solicitată o anumită compensație. Alegațiile reclamantei în raport cu ansamblul circumstanțelor de fapt și de drept invocate, nu-și găsesc confirmare prin prisma pertinenței acțiunii formulate.

Reiterează prevederile art. 797 alin. (1) Cod civil, prin care o obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic sau prin lege. La caz, din conținutul acțiunii nu se observă o argumentare juridică privind compensarea prejudiciului suportat, atât sub aspect solidar, cât și anume din contul entităților specificate (Ministerul Justiției și Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni). Acest fapt determină din start, sub aspectul caracterului pretențiilor formulate, netemeinicia acțiunii.

De asemenea, indică că în argumentarea prejudiciului solicitat reclamanta a invocat inclusiv prevederile articolelor 331 alin. (5) (efectele nulității actului juridic), 942 (dobânda de întârziere în executarea obligațiilor pecuniare), 1993 (extinderea obligației de restituire a îmbogățirii și asupra fructelor) Cod civil.

Reiterează faptul că și la acest capitol Ministerul Justiției este atras într-un litigiu care nu are nici o tangență cu activitatea autorității publice în cauză. Or, sunt pretinse anumite restituiri de îmbogățiri nejustificate, dobânzi de întârziere, sume rezultate din inflație, inclusiv asupra fructelor, de la o autoritate ce efectiv nu a realizat absolut nicio acțiune/inacțiune și nici nu a fost antrenată într-un raport juridic față de reclamantă.

Astfel, solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei, avocatul Constantin Tănase a solicitat admiterea acțiunii în sensul și pe motivele indicate în acțiune.

Reprezentantul pârâtei BC „Comerțbank" SA, Cristian Garam acțiunea nu a recunoscut, a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Sandu Grosu a pledat pentru respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Examinând cererea de chemare în judecată, referința depusă de pârât, examinând probele administrate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța constată că acțiunea este neîntemeiată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 1*****alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, (1)

fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, (1) instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (3) Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură civilă, (1) la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit articolului 19 alin. (1) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. (2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat). (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic). (4) Pierderea şansei se repară doar dacă ea constă în dispariţia actuală şi certă a unei eventualităţi favorabile. Mărimea acestui prejudiciu corespunde şansei pierdute şi nu poate fi egală cu avantajul care ar fi rezultat din şansă dacă ea se materializa. (5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în

situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea. (6) În locul reparării prejudiciului patrimonial conform alin. (2) şi (5), persoana lezată poate cere de la cel care răspunde de prejudiciu recuperarea întregului profit pe care acesta l-a obţinut în legătură cu cauzarea prejudiciului. Această regulă se aplică doar dacă legea ori contractul prevede o asemenea formă de determinare a prejudiciului patrimonial sau dacă aplicarea unei asemenea forme de determinare a prejudiciului patrimonial este rezonabilă în împrejurările cazului.

Conform art. 2025 alin. (1) Cod civil, repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Conform art. 2037 Cod civil, (1) mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Subsecvent, conform art. 2022 alin. (1) Cod civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

De asemenea, potrivit art. 2023 alin. (1) Cod civil, dacă prejudiciul a fost cauzat în comun de mai mulți participanți, aceștia poartă răspundere solidară". Iar, conform articolelor 796 și 797 alin. (1) Cod civil, dacă doi sau mai mulți debitori datorează o prestație în așa fel încât fiecare este dator să efectueze întreaga prestație, iar creditorul poate pretinde fiecăruia din debitori executarea, atunci debitorii sânt legați solidar. O obligație solidară nu se prezumă, ci se naște prin act juridic sau prin lege.

Prin cererea de chemare în judecătă reclamanta Natalia Romanenco solicită instanței de judecată încasarea de la Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni cu titlul de dobânzi de întârziere, prejudiciu mizat de creșterea indicelui de prețurilor de consum, cheltuieli de locațiune, dobânzi/comisioane conform

contractului de credit, titlul de prejudiciu moral și cheltuieli de evaluare a sumelor indicate în cererea respectivă.

Obiect al litigiului dintre Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni și Maria Romanenco și ***** a fost bunul imobil apartamentul *****, situat pe strada *****, municipiul Chișinău, care în procesul executării dreptului de ipotecă a fost vândut.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013 a fost admis recursul declarat de B.C. „Comerțbank" S.A., casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea B.C. „Comerțbank" S.A. împotriva Mariei Romanenco și lui *****, intervenient accesoriu S.R.L. „Donteh-Plus" cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă a fost admisă și a fost transmis silit în posesia B.C. „Comerțbank" S.A. pentru vânzare bunul imobil gajat, apartamentul *****, situat pe strada *****, municipiul Chișinău și încasate de la Maria Romanenco și ***** în beneficiul B.C. „Comerțbank" S.A. cheltuielile de judecată 57064,50 lei.

Prin decizia suplimentară a Curții Supreme de Justiție din ***** s-a înlocuit intimata Maria Romanenco, decedată la data de 25 noiembrie 2020, cu succesoarea ei în drepturi Natalia Romanenco. S-a dispus întoarcerea executării deciziei Curții Supreme de Justiție din 15 mai 2013, corectată prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 august 2013, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Banca Comercială „Comerțbank" Societate pe Acțiuni împotriva Mariei Romanenco și lui *****, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Donteh-Plus" cu privire la deposedarea și transmiterea silită în posesie a bunului imobil ipotecat. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco contravaloarea apartamentului *****, cu numărul cadastral *****, în sumă de 44300 euro, echivalent în valută națională conform cursului oficial al BNM la data executării. S-a încasat din contul Băncii Comerciale „Comerțbank" Societate pe Acțiuni în beneficiul Nataliei Romanenco cheltuielile de executare suportate în urma intentării procedurilor de executare în cuantum de 59029,86 lei.

În conformitate cu art. 157 Cod de executare, alin. (1), în cazul în care hotărârea executată se anulează şi, după rejudecarea cauzei, se adoptă o hotărâre prin care acţiunea se respinge parţial sau integral ori o încheiere de încetare a procesului sau de scoatere a cererii de pe rol, instanţa de judecată dispune din oficiu restituirea către pârât (debitor), din contul reclamantului (creditorului), a tot ceea ce s-a încasat în temeiul hotărârii anulate, precum şi a cheltuielilor de executare. (2) Dacă restituirea în natură a bunurilor este imposibilă, instanţa de judecată prevede restituirea contravalorii lor, stabilită la data întoarcerii executării. (3) Restituirea sumelor încasate în valută străină se efectuează prin virament. În cazul pîrîtului (debitorului) persoană fizică, restituirea sumelor poate fi făcută şi în numerar.

Potrivit încheierii executorului judecătoresc Alexandr Tihonovici nr. 014-417/22 din 02 septembrie 2022 privind intentarea procedurii de executare s-a dispus a intenta

procedura de executare a titlului executoriu nr. ***** din *****, eliberat de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, a propune debitorului Banca Comercială „Comerțbank” Societate pe Acțiuni în termen de 15 zile de a executa cerințele documentului executoriu în ceea ce privește achitarea sumei de 44300 euro, echivalentul în valută națională conform cursului oficial BNM la data executării și 59029,86 lei (fila 86, volumul I).

Potrivit ordinului de plată nr. *****din ***** se confirmă faptul achitării de către Banca Comercială „Comerțbank” Societate pe Acțiuni a sumei de 59029,86 lei (fila 83 pe verso, volumul I) și potrivit ordinului de plată nr. *****din ***** se confirmă faptul achitării de către Banca Comercială „Comerțbank” Societate pe Acțiuni a sumei de 858263,77 lei (fila 84, volumul I).

Conform art. 473 din Codul civil, alin. (5), fructele civile sânt veniturile rezultate din folosirea bunului de către o altă persoană în virtutea unui act juridic, precum sânt chiriile, arendele, dobânzile, venitul rentelor și dividendele.

Contrar argumentelor aduse în motivarea acțiunii reclamanta nu a dovedit că Banca Comercială „Comerțbank” Societate pe Acțiuni a obținut careva venituri din utilizarea apartamentului *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral *****, în rezultatul utilizării în perioada respectivă sau obținerea chiriei, dividendelor sau dobânzilor generate de acesta sau produse de imobilul dat, nici nu a demonstrat că Banca Comercială „Comerțbank” Societate pe Acțiuni a folosit sau exploatat în vreun mod bunul apartamentul *****de pe strada *****, municipiul Chișinău.

În temeiul normei citate, pentru ca fructele să existe, acestea trebuie să fie generate nemijlocit de bun, prin folosirea lui zi de zi, astfel, să existe un dezavantaj în sensul art. 1985 din Codul civil.

În cererea de chemare în judecată reclamanta nu individualizează fructele bunului, adică ceea ce și cum a produs bunul imobil, ori, acestea trebuie produse anume de bun. Sumele pretinse ca îmbogățire sunt valori obținute prin aplicarea dobânzilor de întârziere contravalorii restituite conform deciziei CSJ din ***** și calculată la momentul restituirii bunului imobil, dar nu sunt produsele- venituri încasate de pârât urmare a utilizării directe a bunului, or, prin definiție „fruct” este ceea ce a produs direct bunul.

Astfel, reclamanta nu a demonstrat că sumele pretinse de a fi încasate sunt generate de bunul imobil, apartamentul *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral ***** și reprezintă fructe ale lui.

În acest context este cert că art. 1993 alin. (1) din Codul civil stabilește că obligația de restituire a îmbogățirii se extinde asupra fructelor și folosinței îmbogățirii sau, dacă este mai mică, asupra economisirii rezultate din fructe sau folosință. Această normă nu este aplicabilă speței și sumele pretinse de a fi încasate nu sunt fructe ale bunului imobil și nu constituie venituri – fructe realizate din folosirea de către pârâți a apartamentului *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral

*****.

Reclamanta nu a indicat în cerere și nici nu a probat în ședințe care din aceste sume pretinse sunt fructele bunului imobil apartamentul *****de pe strada *****, municipiul Chișinău, cu numărul cadastral *****.

Potrivit art. 1979 alin. (1) Cod civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Potrivit art. 1981 alin. (1) din Codul civil o îmbogățire este nejustificată, cu excepția următoarelor cazuri:

a) persoana îmbogățită este îndreptățită față de persoana dezavantajată să obțină îmbogățirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărâri judecătorești sau unui alt temei legal; sau

b) persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare de a suferi dezavantajul.

Potrivit art. 1985 din Codul civil, (1) o persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia. (2) în scopul constatării dacă o persoană a suferit un dezavantaj și a mărimii acestuia nu se va lua în .considerare îmbogățirea pe care această persoană a obținut-o în schimbul dezavantajului sau după dezavantaj.

În cadrul dezbaterilor judecătorești nu au fost administrate probe care ar demonstra că sumele pretinse a fi încasate sunt dezavantaje suportate exclusiv în legătură cu îmbogățirea pârâților (prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia. Or, conform art. 1986 alin. (1) din Codul civil, o îmbogățire se atribuie la dezavantajul altuia, în special:

a) dacă bunul persoanei dezavantajate este înstrăinat persoanei îmbogățite de către persoana dezavantajată;

b) dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogățite;

c) dacă persoana îmbogățită folosește bunurile persoanei dezavantajate, în special când persoana îmbogățită încalcă drepturile, posesia sau alte interese legitime ale persoanei dezavantajate;

d) dacă un bun al persoanei îmbogățite este îmbunătățit de către persoana dezavantajată; sau

e) dacă persoana îmbogățită este eliberată de o obligație de către persoana dezavantajată.

Legislația civilă în mod expres stabilește când un dezavantaj este atribuit unei îmbogățiri. Reclamanta în cererea de chemare în judecată doar prezumă existență dezavantajului în mărimea pretinsă a sumelor, fără a specifica, prin prisma normelor

legale, care este acesta și în ce constă.

Prin urmare, atât din cererea de chemare în judecată, cât și din explicațiile date în ședința de judecată reprezentantul reclamantei nu a confirmat, prin temeiuri legale, care este dezavantajul suportat și cum acesta se atribuie îmbogățirii pârâților.

Potrivit art. 1984 din Codul civil, alin. (1), o persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.

Un element esențial al îmbogățirii este majorarea patrimoniului său, adică trebuie să existe o majorare patrimoniului pârâtului, majorare care nu s-a demonștrat de reclamantă. Or, în sensul art. 453 din Codul civil patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active și pasive legate între ele, aparținând unor persoane fizice și juridice determinate.

Reclamanta nu a invocat și nu a dovedit că patrimoniul pârâților a suferit modificări. La momentul inițierii urmăririi bunului ipotecat banca deținea un drept de creanță față de „Donteh Plus" S.R.L. (activ). Urmare a realizării dreptului de ipotecă creanța s-a transformat parțial în fonduri, care a diminuat datoria „Donteh Plus" S.R.L. față de pârâta B.C. „Comerțbank" S.A., astfel, încât activul pârâtei nu s-a majorat. Valoric patrimoniul pârâtei nu a suportat modificări spre majorare sau diminuare. Totodată, „Donteh Plus" S.R.L. a obținut o diminuare a datoriei față de B.C. „Comerțbank" S.A., astfel încât patrimoniul său a crescut în raport cu pârâtul. Astfel, instanța consideră ilegale și neargumentate solicitările reclamantei privind încasarea sumelor pretinse sub aspect de prejudiciu, încasarea a dobânzilor de întârziere, a compensării inflației, chiriei și a comisioanelor bancare.

Conform art. 19 din Codul civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

În sensul dat, legislația civilă expres condiționează dreptul de recuperare la „în condițiile legii", altfel spus se impune necesitate invocării prevederii legale care ar justifica o reparare de prejudiciul.

După cum s-a constatat, reclamanta nu a indicat norma legală care ar extinde efectele anulării hotărârii extra celor stabilite de art. 157 din Codul de executare și ar justifica pretențiile din cererea de chemare în judecată examinată.

În conformitate cu art. 60 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească nu este în drept să modifice din oficiu temeiul sau obiectul acţiunii.

Evaluând circumstanțele de fapt în raport cu temeiurile legale pe care reclamanta își motivează pretențiile, în ședința de judecată s-a constatat, cu certitudine, că reclamanta nu a administrat probe certe, concludente și utile care să dovedească temeinicia pretențiilor formulate.

Din considerentele expuse, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii.

În conformitate art. art. 236, 238-240 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea depusă de Natalia Romanenco împotriva B.C. „Comerțbank” S.A. și Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încasarea solidară a dobânzilor de întârziere în sumă de 62294,60 euro, a dobânzilor de întârziere în sumă de 45814,85 lei, a cheltuielilor de locaţiune în sumă de 8850,00 euro, a dobânzilor şi comisioanelor pe contractul de ipotecă în sumă de 56533,55 lei, a prejudiciului moral în mărime de 200000,00 lei și a costului serviciilor de evaluare în mărime de 1200,00 lei.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecătorul Viorica Dodon